

M A A N D B L A D

VAN HET

Genealogisch-heraldiek genootschap „De Nederlandsche Leeuw.”

Dit blad verschijnt omstreeks het midden van iedere maand, onder redactie van het bestuur en wordt alleen aan de leden van het genootschap gezonden. Brieven en mededeelingen, alsook bijdragen voor het Maandblad te zenden aan den secretaris van het genootschap, den heer FRED. CALAND, *Celebesstraat 89*, te 's-Gravenhage.

Leden te 's-Gravenhage betalen per jaar . . . . . f 10.00
Zij, die buiten 's-Gravenhage wonen f 6.00
De vorige jaargangen zijn voor de nieuwe leden verkrijgbaar per jaargang ad f 6.00
Advertentiën in verband met bovengenoemde wetenschappen per regel . . . f 0.20
Afzonderlijke nummers niet verkrijgbaar.

De redactie van het Maandblad wijst er nadrukkelijk op, dat zij niet aansprakelijk is voor de strekking of inhoud der onderteekende stukken.

N°. 7.

XIe Jaargang.

1893.

JOANNES JOSEPHUS HABETS.

Te Maastricht ontsliep op den 22 Juni 1893, des morgens ten 9 uren, tengevolge van eene hart-ziekte, JOANNES JOSEPHUS HABETS, geb. te Oirsbeek bij Sittard 27 November 1829, zoon van Jan Mathias Habets en Maria Catharina Widdershoven.

Zijne eerste opleiding ontving hij in zijne geboorteplaats; zijne humanistische studiën voltrok hij aan het Klein Seminarie te Rolduc.

Na volbrachten cursus der wijsbegeerte trad hij in 1853 in het Groot Seminarie te Roermond, ontving in 1857 de Heilige Priesterwijding, bekleedde zijn ambt tot 1 October 1878, achtereenvolgens als kapelaan te Hunsel, Bunde en dat niet te vergeten Berg- en Terblijt, dat zeventien jaren lang een brandpunt, en als een pelgrimsoord was voor profane en geestelijke geleerdheid.

In 1878 volgde zijne benoeming tot pastoor te Oud-Vroenhoven en 7 Oct. 1881, die tot Rijks-archivaris te Maastricht.

Er wordt veel, zeer veel in pastoor HABETS verloren; Nederland verliest in hem een uitstekend geleerde, Limburg den grootsten kenner zijner wereldlijke en kerkelijke geschiedenis, beide een kerkelijk oudheidkundige van groot talent. Maastricht tevens een braaf burger, de maatschappij een man van veel verdiensten en velen missen in hem een oprechten vriend, raadsman en leermeester.

Hij was sedert 21 Mei 1880 lid van de Koninklijke Academie van Wetenschappen (afd. Letterkunde), bekleedde het voorzitterschap van het Limburgsch Genootschap voor Geschiedenis en Oudheidkunde, in welks orgaan ontelbare stukken van zijne hand voorkomen, terwijl andere binnen- en buitenlandsche genootschappen het zich tot eene eer rekenden hem onder hunne leden te tellen.

Het door hem geredigeerde tijdschrift: „de Maasgouw”, werd met ons „Maandblad” in ruil gezonden. Van de vele door hem geschreven werken is „De Geschiedenis van het tegenwoordig bisdom Roermond en van de bisdommen, die het in deze gewesten zijn voorafgegaan” (2 deelen, Roermond 1875—77), het voornaamste.

Ook op wapenkundig gebied heeft hij zich vooral doen kennen door zijne bemoeiingen tot het vaststellen en het laten registreeren van de zegels en wapens, van die kleine gemeenten in Limburg, die zulks sedert het herstel der Nederlandsche onafhankelijkheid, hadden verzuimd.

De uitvoerige beschrijving van die wapens is te vinden in het orgaan „de Maasgouw”.

Op Maandag den 25 Juni had de begrafenisplechtigheid van HABETS plaats en werd bij die gelegenheid in O. L. Vrouwekerk eene indrukwekkende lijkrede gehouden door den Eerw. P. Schmeits, kapelaan aan de St. Servaaskerk te Maastricht, voor deze treurige gelegenheid tot tekst kiezende:

Sapientia . . . dedit illi scientiam sanctorum . . . et honestavit eum in laboribus, et complevit labores illius. („De wijsheid schonk hem de wetenschap van heilige dingen; en zij heeft hem verheven in den „arbeid, en zijne werken heeft zij volcind.”)
Boek der Wijsheid X, 9, 10.